

52. TÛR SÛRESİ

Mekke döneminin ikinci yarısında, Secde sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen ve Sina dağına işâret eden “Tûr: dağ” kelimesinden almıştır. 49 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Andolsun Tûr’a, Mûsâ Peygamberin Allahu Teâlâ ile bizzat konuşarak vahiyle şereflendiği kutsal Sînâ Dağına!

2. Ve andolsun, ince deri ve kağıtlar **üzerine satır satır yazılan** kutsal **Kitaba!**

3. Ki o, hakîkate susamış gönüller için **açılmış**

sahifeler üzerine açık ve anlaşılır olarak yazılmıştır.

4. Ve andolsun **Beyt-i Mâmûr'a**, yani İbrahim'den size miras kalan o kutsal mâbede, Kâbe'ye!

5. Ve andolsun, **yükseltilmiş** gök **kubbeye!**

6. Ve andolsun, Kıyâmet Günü alev alev yanıp **kaynatılan denizlere ki,**

7. Rabb'inin zâlimlere haber verdiği âhiret **azâbı, kesinlikle gerçekleşecektir!**

8. Ve hiçbir güç ona engel olamayacak, ilahi mahkemede hiç kimse onu savunamayacaktır!

9. O gün **gökler,** müthiş bir sarsıntıyla **sarsılacak!**

10. Ve o heybetli **dağlar,** yerlerinden sökülüp **yürütülecek!**

11. İşte o Gün, ayetlerimi yalanlamış olanların vay hâline!

12. Onlar ki, inkâr ve cehâlet bataklıklarında oyalanıp dururlardı.

13. O Gün onlar, cehennem ateşine sürüklenecekler!

14. Ve onlara şöyle denilecek: “İşte, vaktiyle yalanlayıp durduğunuz ateş budur!”

15. “Siz bu azâbı haber veren Kur’an’ın bir sihir, bir aldatma ve göz boyama olduğunu iddia ediyordunuz! Şimdi azapla yüz yüze geldiniz! Peki, söyleyin bakalım, bu da mı bir sihir; yoksa vaktiyle Kur’an’daki gerçekleri görmediğiniz gibi, bu ateşi de mi göremiyorsunuz?”

16. “Şimdi hor ve hakir bir hâlde girin oraya! Artık ateşin acısına ister dayanın, ister dayanmayın, sizin için değişen bir şey olmayacaktır! Boşuna sızlanmayın, sadece yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz!”

17. Öte yandan, dürüst ve erdemlice bir hayat sürerek kötülüklerden **sakınanlar ise cennet bahçelerinde, sonsuz nîmetler içinde sefa sürecekler.**

18. Rablerinin kendilerine bahşettiği muhteşem güzelliklerle **sevinç ve mutluluk duyacaklar.** Zaten sırf cehennemden kurtulmak bile başlı başına bir nîmettir: **Rableri onları, korkunç ateşin azâbından koruyup esenlik diyarına ulaştırmıştır.**

19. Onlara denilecek ki: **“Yapmış olduğunuz güzel davranışlara karşılık dilediğiniz nîmetlerden afiyetle yiyin, için!”**

20. Sıra sıra **dizilmiş koltuklara** yaslanıp keyiflerine bakacaklar. **Ayrıca onları, tatlı dilli, güler yüzlü, güzel gözlü hanımlarla evlendireceğiz.**

21. **Onlar ki, ayetlerime yürekte n iman ettiler ve kendilerinden sonra gelen nesilleri de inanç konusunda onları izledi. İşte onların**

nesillerini, —kendilerinin hak ettiği dereceye ulaşamamış bile olsalar— cennette kendileriyle bir araya getireceğiz ve ya ptıkları hiçbir güzel davranışı karşılıksız bırakmayacağız. Fakat hiç kimseyi de, “birilerinin hatırına” cehennemden kurtarmayacağız. Çünkü **herkes, kazandığı şeyler karşılığında rehin tutulmuştur** ve ancak kendi yaptığı iyilikler sayesinde kurtuluşa erebilecektir.

22. İşte onlara, canlarının çektiğı çeşit çeşit meyvelerden ve en lezzetli etlerden bol bol vereceğiz.

23. Orada, insanı sarhoş edip saçma sapan konuşturmayan ve günaha sürüklemeyen iç ki kadehlerini birbirlerine ikram ederek aralarında neşeyle kapişacaklar.

24. Çevrelerinde, kendileri için özel olarak yaratılmış olan gün yüzü görmemiş inciler gibi pırlıl pırlıl, tertemiz genç hizmetkârlar isteklerini yerine getirmek için dolaşıp duracaklar.

25. Derken, birbirlerine dönüp geçmişte yaşadıklarını hatırlayarak sohbeta koyulacaklar:

26. “Doğrusu biz,” diyecekler, “geçmişte, en mutlu olduğumuz anlarda, çoluk çocuğumuz arasında yaşarken bile, Rabb’imizin azâbindan çok korkardık!”

27. “Fakat şükürler olsun ki Allah bize lütfetti de, alevleri insanın iliklerine işleyen o korkunç azaptan korudu bizi!”

28. “Çünkü biz, dünyadayken yalnızca O’na kulluk eder ve sadece O’na yalvarırdık. Gerçekten O, iyilik edendir, çok merhametlidir.”

29. O hâlde, ey şanlı Elçi! Sen bunları haber vererek insanlara öğüt ver! Onlar ne derlerse desinler; Rabb’inin sonsuz şefkat ve nîmeti sayesinde, sen ne kâhinsin, ne de deli!

30. Yoksa inkârcılar senin hakkında, “O yalnızca güzel sözler uyduran usta bir şâirdir,

zamanın çarkları arasında yok olup unutulmasını bekliyoruz!” mu diyorlar?

31. Onlara de ki: “Madem öyle, o zaman **bekleyin** bakalım fakat unutmayın ki, **ben de sizinle birlikte** başınıza gelecekleri **bekliyor olacağım!** Kimin haklı çıkacağını önümüzdeki yıllarda sizler ve daha sonra bütün insanlık görecektir.”

32. O y s a Kur'an'ı reddedenler, iddialarını destekleyecek en küçük bir delile bile sahip değiller. O hâlde neden inkâr ederler? **Bunu onlara akılları mı emrediyor; yoksa** bu hâl, **onların bencil, inatçı ve azgın bir topluluk olmalarının bir sonucu mudur?**

33. Y o k s a inkâr edenler, “**Kur'an'ı Muhammed uydurdu!” mu diyorlar? Hayır, aslında onlar** gerçeği biliyor, fakat **inanmak istemiyorlar.**

34. E ğ e r iddialarında **samîmî** iseler, bu Kur'an'a **denk bir kelam ortaya koysunlar!**

Eğer Kur'an'ın insan ürünü bir kitap olduğunu iddia ediyorlarsa, o zaman ya kendileri de onun ayarında, onunla boy ölçüşebilecek bir kitap meydana getirerek iddialarını ispatlasınlar, ya da onun ilahi bir kelim olduğu gerçeğini kabul edip Müslüman olsunlar.

35. Onlar hiçbir yaratıcı olmaksızın, yokluktan mı yaratıldılar; yoksa onları yaratan bizzat kendileri midir?

36. Acaba gökleri ve yeri onlar mı yarattılar ki, onları yaratan Allah'ın hükmüne boyun eğmek istemiyorlar? **Hayır; aslında onlar, Allah'ın varlığına da gerçek anlamda inanmıyorlar!**

37. Yoksa Rabb'inin sonsuz ilim ve kudret hazineleri onların elinde midir? **Yâhut** tüm varlıklar üzerinde egemen olan ve kâinatı **yöneten onlar mıdır** ki, Allah'ın hükümlerine alternatif kanunlar ortaya koyuyorlar?

38. Yoksa onların, üzerinde semaya yükselip

ilâhî vahyi dinleyebilecekleri mûcizevî bir merdivenleri mi var? Öyleyse, içlerinden onu dinlemiş olan, iddiasını ispatlayacak açık bir delil getirsin!

Delil getirmek şöyle dursun, hayret, daha neler söylüyorlar. O hâlde, ey müşrikler! Kur'an'ın rehberliğiyle yolunuzu aydınlatmadığınız sürece, hiçbir zaman gerçeğe ulaşamazsınız! Tam ters ine, Allah'ı âciz ve muhtaç bir varlık olarak görür, bunun sonucunda da yeryüzünü cehenneme çevirecek bir toplum düzeni meydana getirirsiniz. Örneğin, meleklerin Allah'ın kızları olduğunu iddia ediyorsunuz. Oysa bunu söylemekle sadece Allah'a iftira etmekle kalmıyor, aynı zamanda küçümsediğiniz bir şeyi, yani kız çocuk sahibi olmayı O'na yakıştırarak katmerli bir günah işliyorsunuz!

39. Demek beğenmediğiniz kız çocuklar O'na, oğullar da size, öyle mi?

Hakikat apaçık ortadayken, onlar ı inanmaktan

alıkoyan nedir?

40. Yoksa ey Muhammed, s e n bu dâvet karşılığında onlardan bir ücret istiyo rsun da, ağır borç altında ezildikleri için mi seni inkâr ediyorlar?

41. Yoksa yaratılmışların algı ve tecrübe sınırları ötesinde bir âlem olan gaybın bilgisi kendi yanlarında bulunuyor da, varlıkların kaderini onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa onlar, hâince bir tuz a k kurup müminlerin önderini suikastla ortadan kaldırmak mı istiyorlar? Oysa asıl tuzağa düşenler, o kâfirlerin kendileri olacaktır.

43. Yoksa onların Allah'tan başka himayesine sığınacakları ilâhları mı var? Hayır; Allah, onla r ın düşünce ve anlayışlarının bozukluğundan kaynaklanan şirkin her şeklinden ve her türünden münezzehtir; birtakım tanrısal nitelikler atfederek Allah'a ortak koştukları her şeyin üzerinde ve ötesindedir, çok yücedir!

Fakat inat ve önyargı, inkârcıları öylesine körleştirmiştir ki;

44. Onlar, kendilerini helâk etmek üzere **gökten bir parçanın** üzerlerine **düşmekte olduğunu görselerdi bile**, inatlarından, “Bu, üst üste yığılmış **bir bulut kümesidir!”** derlerdi.

45. Öyleyse, ey Müslüman! Onları inandırmak için mûcizeler peşinde koşma! Kur'an'ın beyânına inanmıyorlarsa **bırak onları**, dehşetle **çarpılacakları Hesap Günü ile karşılaşınca** **kadar** inkâr bataklığında bocalayıp dursunlar!

46. O korkunç **G ü n** gelip çattığında, şimdi kurdukları **tuzaklarının kendilerine zerre kadar faydası dokunmayacak ve** hiç kimseden **yardım göremeyecekler!**

47. Fakat zâlimleri, âhirette çekecekler i **bu cezadan ayrı olarak**, peşin olarak bu dünyada ve arkasından kabir hayatında **bir ceza bekliyor; ne var ki, çokları bunun bilincinde değil.**

48. O hâlde, ey dâvetçi! **Rabb'inin hükmü** gerçekleşinceye kadar, onların eziyetleri **ne sabret!** Korkma; **sen bizzat Bizim** koruma ve **gözetimimiz altındasın!** Yeter ki, Rabb'inle gönül bağıını sürekli canlı tut: İlâhî buyrukları yerine getirmek üzere her ayağ a **kalktığıında,** **Rabb'ini övgüyle an! Tesbih et!**

49. Ayrıca, gecenin bir kısmında ve seher vakti **yıldızlar kaybolup giderken,** okuduğun Kur'an'ın her bir bölümünün ardından dilinde Kur'an, gönlünde iman ve alnında secdelerle hem kendi benliğine, hem tüm kâinata **O'nu yüceliğini ilan et! Tesbih et!**